

bicolor de naalden aanbrengt ná de afsluiting van het nest, terwijl (naar een mededeling van E. ELTON) de bosmier de eerste naalden op een nieuw nest pas aandraagt, wanneer het nest in een gevorderd stadium van ontwikkeling verkeert.

Als we nu ook de wespen handelingen zien verrichten, die sterk die van de mieren benaderen, dan schijnt het niet ongewenst, dat we wat scherper bij ons waarnemen moeten gaan toezien, althans rekening houdend met de uitwerking van de handelingen vliegen en lopen ten opzichte van wat daaruit als resultaat ontstaat.

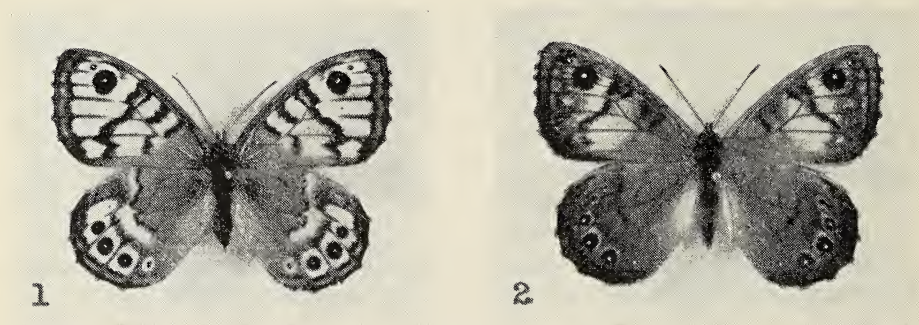
Summary

Discussion of particulars observed with a nest of *Paravespula germanica*.
Biezeling.

Een zeldzame vorm van *Dira megera* L.

door

M. P. PEERDEMAN

1. *Dira megera* L., ♀, Amsterdam,
3.VI.1956;

2. *D. megera* L., f. *lugens* Obthr.
Amsterdam, 24.V.1959

Op 24 mei 1959 ving mijn zoon Herman op een terrein te Amsterdam een copula van *D. megera* L. Het ♂ was typisch, doch het ♀ zeer afwijkend, waarom hij het dier levend thuis bracht.

Het exemplaar behoort tot f. *lugens* Oberthür, een zeldzame sterk verdonkerde vorm, die slechts enkele malen in ons land is gevangen.

De voorvleugel is bestoven met de donkere kleur van de tekening, met uitzondering van het middenveld en een strookje zoomwaarts van de tweede dwarslijn.

De achtervleugel is geheel bestoven met de donkere kleur van de tekening, met uitzondering van smalle iets lichtere ringen rond de ogen.

Het dier vertoont verder nog de volgende bijzonderheden: op de bovenzijde van de voorvleugel het derde oogje van f. *decorata* Caruel en in cel 3 zwak te zien het oogje van f. *alberti* Albert. De eerste dwarslijn is haast geheel vervloeid. Wortelwaarts van de donkere achterrand nog een extra gegolfde schaduwlijn.

Op de onderzijde van de voorvleugel het derde oogje van f. *decorata* Caruel en in iedere cel een vlekje wortelwaarts van de donkere achterrand.

Op de onderzijde van de achtervleugel ontbreekt de eerste dwarslijn vanaf de wortel en de tweede dwarslijn is zwaarder aangegeven. De zwarte omranding van de witte oogkernen ontbreekt.

Nog iets over de kweek. Ik zette het ♀ in een pot met *Poa annua* L. (straatgras) en na 3 dagen had ik 14 eieren. Daarna ging het dier zo hevig vliegen in de pot, dat ik bang werd dat het te zeer beschadigd zou worden, waarom ik het doodde. Uit de 14 eieren had ik omstreeks 8 juli 14 poppen, die op 17 juli begonnen uit te komen. Ik kreeg 14 typische dieren, 6 ♀♀ en 8 ♂♂. Helaas slaagde ik er niet in om een copulatie tot stand te brengen. Het was daarvoor wel gelukt bij een andere kweek van dezelfde soort, waarvan de ouders beide typisch getekend waren.

Summary

A ♀ of *Dira megera* L., belonging to f. *lugens* Obthr., was taken at Amsterdam on May 24th, 1959.

The ground colour of the fore wing is covered with the dark brown colour of the normal markings with the exception of the centre and a narrow band behind the second cross-line. The hindwing is completely dark brown with the exception of narrow circles round the eye-spots.

Holotype: ♀, 24.V.1959, Amsterdam, in the writer's collection.

Amsterdam-W, Westlandgracht 175 II.

[Behalve de weinige Nederlandse exemplaren ken ik uit de buitenlandse literatuur alleen het door OBERTHÜR afgebeelde ♀, afkomstig van Reichenbach in Silezië, en een Engels ♂, afgebeeld door BARRETT in Lep. Brit. Islands 1, pl. 32, fig. 1c (1893), afkomstig uit de collectie-WEBB, een van de beroemde oude Engelse verzamelingen.

Hoewel de kweekproef van de heer PEERDEMAN niet volledig het bewijs levert, omdat de F₂-generatie niet gekweekt kon worden, is het toch wel haast zeker, dat de vorm recessief is ten opzichte van de normale. De niet-afwijkende F₁-generatie, de grote zeldzaamheid van de vorm en ook de onmogelijkheid om een copulatie tot stand te brengen zijn alle factoren, welke in die richting wijzen. — LPK.]

Rhinonyssus rhinolethrum (Trouessart, 1895). Deze in de neusholte van Anatidae parasiterende mijt werd door mij vastgesteld bij de zeeëend *Oidemia nigra*. Op grond van de uitvoerige publicatie van STRANDTMANN (*J. Parasitol.*, 37 : 129 (1951)) moet geconcludeerd worden, dat *Oidemia nigra* een nieuwe gastheer voor *Rhinonyssus rhinolethrum* is. De gevonden exemplaren wijken op enkele punten af van die uit de meeste andere Anatidae: 1) de anaalplaat is breder, 2) op de anaalplaat staan de anale setae, 3) vaak is een oneven seta aanwezig en 4) er zijn gemiddeld meer ventrale setae dan in de regel gevonden worden. Dit afwijkende uiterlijk van de mijten werd ook door STRANDTMANN (1951) waargenomen, n.l. bij exemplaren uit *Anas carolinensis*.

J. JANSSEN JR., Instituut voor Veterinaire Parasitologie en Parasitaire Ziekten der Rijks Universiteit te Utrecht.